

Een Rijsje uit de afgehouden tronk van Isai

Want er zal een Rijsje voortkomen uit de afgehouden tronk van Isai

Kerstdeclamatorium 2022

Hersteld Hervormde Vrouwenbond

Een Rijsje uit de afgehouden tronk van Isai

Zingen: Psalm 89 : 3 en 15

De hemel looft, o HEER, Uw wond'ren dag en nacht;
Uw waarheid wordt op aard' de glorie toegebracht,
Daar Uw geheiligd volk van Uwe trouw mag zingen;
Want wie is U gelijk bij al de hemelingen?
En, welke vorsten ooit het aard'rijk moog' bevatten,
Wie hunner is, o HEER, met U gelijk te schatten?

"Ik heb eens gezworen bij Mijn eigen heiligheid:
Zo ik aan David lieg', zo hem Mijn woord misleid'!
Zijn zaad zal eeuwig zijn; zijn troon zal heerlijk pralen,
Zo duurzaam als de zon, zo glansrijk als haar stralen;
Bevestigd als de maan; en aan des hemels bogen
Staat Mijn getuige trouw te schitt'ren in elks ogen."

Lezen: Genesis 1 : 1, 27, 31a en 2 : 1 en 15

In den beginne schiep God den hemel en de aarde.
En God schiep den mens naar Zijn beeld; naar het beeld van God schiep Hij hem; man en vrouw schiep Hij ze.
En God zag al wat Hij gemaakt had, en ziet, het was zeer goed.
Alzo zijn volbracht de hemel en de aarde, en al hun heir.
Zo nam de Heere God den mens, en zette hem in den hof van Eden, om dien te bouwen, en dien te bewaren.

Lezen: Nederlandse Geloofsbelijdenis art. 12

Wij geloven dat de Vader door Zijn Woord, dat is door Zijn Zoon, den hemel, de aarde en alle schepselen uit niet heeft geschapen, wanneer het Hem heeft goedgeacht, aan een iegelijk schepsel zijn wezen, gestalte en gedaante, en onderscheidene ambten gevende, om zijn Schepper te dienen.

Zingen: Psalm 8 : 6

Gij geeft hem, wijd en zijd in alle landen,
De heerschappij der werken Uwer handen.
Ja, zet èn aard' en zee voor 's mensen zoon,
Door Uw gezag, ter voetbank van zijn troon.

Lezen: Genesis 3 : 1-6

De slang nu was listiger dan al het gedierte des velds, hetwelk de Heere God gemaakt had; en zij zeide tot de vrouw: Is het ook, dat God gezegd heeft: Gijlieden zult niet eten van allen boom dezès hofs?

En de vrouw zeide tot de slang: Van de vrucht der bomen dezès hofs zullen wij eten; Maar van de vrucht des booms, die in het midden des hofs is, heeft God gezegd: Gij zult van die niet eten, noch die aanroeren, opdat gij niet sterft.

Toen zeide de slang tot de vrouw: Gijlieden zult den dood niet sterven;

Maar God weet, dat, ten dage als gij daarvan eet, zo zullen uw ogen geopend worden, en gij zult als God wezen, kennende het goed en het kwaad.

En de vrouw zag, dat die boom goed was tot spijs, en dat hij een lust was voor de ogen, ja, een boom, die begeerlijk was om verstandig te maken; en zij nam van zijn vrucht en at; en zij gaf ook haar man met haar, en hij at.

Gedicht

De helse slang vergiftigde ons bloed,
toen wij in hoogmoed naar zijn lokstem hoorden:
'Wees vrij, beslis zelf over kwaad en goed;
neem van de vrucht en luister naar mijn woorden'.
Hij wist dat wij het scheppingswerk verstoorden.
De glans verdween van al wat heerlijk scheen:
De aarde werd een plaats van haat en moorden,
de blijde lach moest wijken voor geweën,
het tere hart veranderde in steen,
wij scholen weg voor God die wij niet kenden.
O, wonder Gods! Hij liet ons niet alleen,
maar wilde Zich in liefde tot ons wenden:
'Er is nog redding uit uw diep' ellende.
Ik sla de duivel die u overwon
en schenk u leven dat niet meer kan enden.'
Van al wat wezen kreeg, zijt Gij de bron.

Lezen: Nederlandse Geloofsbelijdenis art. 14

Maar als de mens in eer was, zo heeft hij het niet verstaan, noch zijn uitnemendheid erkend; maar heeft zichzelf willens der zonde onderworpen, en overzulks den dood en vervloeking, het oor biedende aan het woord des duivels. Want het gebod des levens, dat hij ontvangen had, heeft hij overtreden, en heeft zich van God, Die zijn ware Leven was, door de zonde afgescheiden; hebbende zijn gehele natuur verdorven; waardoor hij zich schuldig gemaakt heeft des lichamelijken en geestelijken doods.

Lezen: Genesis 3 : 15

En Ik zal vijandschap zetten tussen u en tussen deze vrouw, en tussen uw zaad en tussen haar zaad; datzelve zal u den kop vermorzelen, en gij zult het de verzenen vermorzelen.

Zingen: Psalm 98 : 2

Hij heeft gedacht aan Zijn genade,
Zijn trouw aan Isrel nooit gekrenkt;
Dit slaan al 's aardrijks einden gade,
Nu onze God Zijn heil ons schenkt.
Juich dan den HEER met blijde galmen,
Gij ganse wereld, juich van vreugd;
Zing vrolijk in verheven psalmen
Het heil, dat d' aard' in 't rond verheugt.

Lezen: Nederlandse Geloofsbelijdenis art. 17

Wij geloven dat onze goede God, door Zijn wonderlijke wijsheid en goedheid, ziende dat zich de mens alzo in den lichamelijken en geestelijken dood geworpen, en geheel ellendig gemaakt had, Zichzelf begeven heeft om hem te zoeken, toen hij al bevende voor Hem vlood, en heeft hem getroost, belovende hem Zijn Zoon te geven, Die worden zou uit een vrouw, om den kop der slang te vermorzelen, en hem gelukkig te maken.

Lezen: Numeri 24 : 17

Ik zal hem zien, maar nu niet; ik zal hem aanschouwen, maar niet nabij. Er zal een ster voortkomen uit Jakob, en er zal een scepter uit Israel opkomen; die zal de palen der Moabieten verslaan, en zal al de kinderen van Seth verstoren.

Lezen: Jesaja 11 : 1 en 2

Want er zal een Rijsje voortkomen uit den afgehouden tronk van Isaï, en een Scheut uit zijn wortelen zal Vrucht voortbrengen.
En op Hem zal de Geest des Heeren rusten, de Geest der wijsheid en des verstands, de Geest des raads en der sterkte, de Geest der kennis en der vreze des Heeren.

Zingen: Een roze, fris ontloken : 1

Een roze, fris ontloken,
uit tere wortel kwam,
want d' oudheid had gesproken:
"Zij bloeit uit Jesse's stam"
Die heeft een bloem gebracht
al in de koude winter
te midden van de nacht.

Lezen: 2 Samuël 7 : 5, 12, 13 en 16

Ga, en zeg tot Mijn knecht, tot David: Zo zegt de Heere: Zoudt gij Mij een huis bouwen tot Mijn woning?
Wanneer uw dagen zullen vervuld zijn, en gij met uw vaders zult ontslapen zijn, zo zal Ik uw zaad na u doen opstaan, dat uit uw lijf voortkomen zal, en Ik zal zijn koninkrijk bevestigen. Die zal Mijn Naam een huis bouwen; en Ik zal den stoel zijns koninkrijks bevestigen tot in eeuwigheid.
Doch uw huis zal bestendig zijn, en uw koninkrijk tot in eeuwigheid, voor uw aangezicht; uw stoel zal vast zijn tot in eeuwigheid.

Zingen: Psalm 132 : 7

Tot staving van de waarheid, deed
De HEER, die van geen wank'len weet,
Aan David enen duren eed:
"Ik zal", dus sprak Hij, "uwen Zoon
Eens zetten op uw glorietroon."

Lezen: 2 Samuël 23 : 1 – 5

Voorts zijn dit de laatste woorden van David. David, de zoon van Isai zegt, en de man, die hoog is opgericht, de gezalfde van Jakobs God, en liefelijk in psalmen van Israël, zegt: De Geest des Heeren heeft door mij gesproken, en Zijn rede is op mijn tong geweest. De God Israëls heeft gezegd, de Rotssteen Israëls heeft tot mij gesproken: Er zal zijn een Heerser over de mensen, een Rechtvaardige, een Heerser in de vreze Gods. En Hij zal zijn gelijk het licht des morgens, wanneer de zon opgaat, des morgens zonder wolken, wanneer van den glans na den regen de grasscheutjes uit de aarde voortkomen. Hoewel mijn huis also niet is bij God, nochtans heeft Hij mij een eeuwig verbond gesteld, dat in alles wel geordineerd en bewaard is; voorzeker is daarin al mijn heil, en alle lust, hoewel Hij het nog niet doet uitspruiten.

Zingen: Psalm 132 : 11

"Daar zal Ik David, door Mijn kracht,
Een hoorn van rijkdom, eer en macht
Doen rijzen uit zijn nageslacht.
'k Heb Mijn gezalfden knecht een licht,
Een held're lampe toegericht."

Gedicht:

Eens zaten vorsten op de troon
van David – vader, zoon op zoon.
Toen bleek nog Davids heerlijkheid.
Wat kwam daarna een and're tijd.

Toen leek 't een afgehouden tronk,
waarvan de stam ter aarde zonk.
Het huis van Isai? 't Verdween,
zodat het uitgestorven scheen.

Maar als een tronk nog wortels heeft,
dan blijkt wat in die wortel leeft:
Een scheut bot uit, nog onverwacht
en bloeit hoog op – wie had 't gedacht?

Zo wordt het Kind van Bethlehem
een Scheut van David, ja, uit hem!
En welk een vrucht brengt 't Rijsje voort:
De Zoon gehoorzaamt 's Vaders woord!

Juist voor d' onvruchtb're zondaarsziel,
waar eens Gods heerlijk licht in viel,
wordt deze vrucht nu zo geschikt.
Hij is 't, Die 't zondaarshart verkwikt!

Zingen: Psalm 132 : 12

"Wat vijand tegen hem zich kant',
Mijn hand, Mijn onweeraanb're hand,
Zal hem bekleên met schaamt' en schand';
Maar eeuwig bloeit de gloriekroon
Op 't hoofd van Davids groten Zoon."

Gedicht

Zoveel eeuwen van tevoren
was de Christus reeds beloofd.
Maar voordat Hij werd geboren,
scheen de profetie gedoofd.
Want het Oude Testament
liep nu bijna op een end.
Van Maleachi werd vernomen:
Eerst nog moet Elia komen!

Lezen: Maleachi 4 : 5

Ziet, Ik zende ulieden den profeet Elia, eer dat die grote en die vreselijke dag
des Heeren komen zal.

Gedicht (vervolg)

In een priesterstad in Juda
kende ieder 't oude paar.
Met veel achting keek men hen na,
beiden zo godvrezend, maar
kind'ren hadden zij toch niet.
Veel gebeden, maar och, ziet:
Al hun hoop was reeds verloren,
want er werd geen kind geboren.

Zacharias staat bij 't altaar,
offert reukwerk, 't is zijn beurt.
Gabriël de engel komt daar,
spreekt daar: 'Vrees niet, want 't gebeurt!
't Kind dat komt, hij wordt profeet,
opdat Israël straks weet:
God gaat Zich een volk bereiden.
Dat zal zich in Hem verblijden.

Zingen: Psalm 9 : 18

Nooddruftigen vergeet God niet,
Noch laat hen eind'loos in 't verdriet;
't Ellendig volk mag op Hem wachten;
Hij zal hun hoop niet steeds verachten.

Gedicht (vervolg)

Dit woord wil hij niet geloven,
wil een teken, vraagt erom.
Deze boodschap komt van Boven:
'Tot 't vervuld is, blijft u stom!'
Maar Elisabet gelooft
wat de engel heeft beloofd:
'God heeft tot mij willen komen,
mijn versmaadheid weggenomen.'

Op Gods tijd wordt 't kind geboren.
De familie is nu saam.
Met verwond'ring moet men horen:
'En Johannes is zijn naam!'
Zacharias' tong komt vrij;
Isrels God, ja, Die looft hij:
Voor hen, die in 't duister dwalen,
zal het grote Licht gaan stralen.

Zingen: Lofzang van Zacharias : 1 en 5

Lof zij den God van Israël,
Den HEER, die aan Zijn erfvolk dacht,
En, door Zijn liefderijk bestel,
Verlossing heeft teweeg gebracht;
Een hoorn des heils heeft opgericht;
't Geen Davids huis was toegezegd,
Dat wil Hij ons nu schenken;
Gelijk Gods trouw, van 's aardrijks ochtendstond,
Door der profeten wijzen mond,
Zich hiertoe aan de vaderen verbond.

Voor elk, die in het duister dwaalt,
Verstrekt deez' zon een helder licht.
Dat hem in schâuw des doods bestraalt,
Op 't vredepad zijn voeten richt.

Lezen: Mattheüs 1 : 18 – 21

De geboorte van Jezus Christus was nu aldus; want als Maria, zijn moeder, met Jozef ondertrouwd was, eer zij samengekomen waren, werd zij zwanger bevonden uit den Heiligen Geest.

Jozef nu, haar man, alzo hij rechtvaardig was, en haar niet wilde openbaarlijk te schande maken, was van wil haar heimelijk te verlaten.

En alzo hij deze dingen in den zin had, ziet, de engel des Heeren verscheen hem in den droom, zeggende: Jozef, gij zone Davids! wees niet bevreesd Maria, uw vrouw, tot u te nemen; want hetgeen in haar ontvangen is, dat is uit den Heiligen Geest;

En zij zal een Zoon baren, en gij zult Zijn naam heten JEZUS; want Hij zal Zijn volk zalig maken van hun zonden.

Zingen: Lofzang van Maria : 1 en 3

Mijn ziel verheft Gods eer;
Mijn geest mag blij den HEER
Mijn Zaligmaker noemen,
Die, in haar lagen staat,
Zijn dienstmaagd niet versmaadt,
Maar van Zijn gunst doet roemen.

Hoe heilig is Zijn naam!
Laat volk bij volk te zaâm
Barmhartigheid verwachten;
Nu Hij de zaligheid,
Voor die Hem vreest, bereidt,
Door al de nageslachten.

Lezen: Nederlandse Geloofsbelijdenis art. 18

Wij belijden dan dat God de belofte die Hij den oudvaderen gedaan had door de mond Zijner heilige profeten, volbracht heeft, zendende Zijn eigen eniggeboren en eeuwigen Zoon in de wereld, ten tijde door Hem bestemd. Dewelke eens dienstknechts gestaltenis aangenomen heeft, en den mens gelijk geworden is, waarachtiglijk aannemende een ware menselijke natuur, met al haar zwakheden (uitgenomen de zonde), ontvangen zijnde in het lichaam der gelukzalige maagd Maria, door de kracht des Heiligen Geestes, zonder mans toedoen.

Gedicht:

Maria's moederschap, dat onbegrepen groeide,
werd zwaar beproefd toen er een boodschap kwam
die haar het zorgen voor de grote dag ontnam:
'Ga naar de wortels van je stamboom, die God snoeide!'

De reis naar Bethlehem heeft haar veel smart gebaard;
ze moest verlaten wat ze had in 't leven,
opdat haar Kind alleen haar zaligheid zou geven:
Hij heeft Zijn moeder eeuw'ge vreugd gebaard.

Zo moeten wij in onbegrepen wegen
teruggebracht tot 't afgesneden voorgeslacht;
en leren, dat ons zorgen voor een zegen
geen vreugde baart; totdat God door Zijn kracht
Zijn Zoon ons geeft, Die komt uit welbehagen
om als Verlosser onze zonden weg te dragen.

Lezen: Lukas 2 : 6 en 7

En het geschiedde, als zij daar waren, dat de dagen vervuld werden, dat zij baren zoude.
En zij baarde haar eerstgeboren Zoon, en wond Hem in doeken, en legde Hem neder in de
kribbe, omdat voor henlieden geen plaats was in de herberg.

Zingen: Een roze, fris ontloken : 2

Die bloem van wond're luister,
waarvan Jesaja sprak,
bloeid' op, toen door het duister
het licht der wereld brak.
Toen is in stille nacht
Maria's kind geboren,
dat ons Gods heilwoord bracht.

Lezen: Lukas 2 : 8 en 9

En er waren herders in diezelfde landstreek, zich houdende in het veld, en hielden de
nachtwacht over hun kudde.
En ziet, een engel des Heeren stond bij hen, en de heerlijkheid des Heeren omscheen hen,
en zij vreesden met grote vreze.

Gedicht

Zij werden in hun schamelheid
omschenen door Gods heerlijkheid.
Een engel Gods ging spreken.
Met grote vrees werd 't aangehoord.
Z' ontroerden door het blijde woord
en van het vreemde teken.

De wolken scheurden voor hun oog.
Zij hoorden zingen van omhoog
door grote hemelscharen.
En zij verstonden 't schone lied.
Zij huiverden en wisten niet
of zij op aarde waren.

Zingen: Hoor de eng'len : 1

Hoor, de eng'len zingen d' eer
van de nieuw geboren Heer!
Vreed' op aarde, 't is vervuld:
God verzoent der mensen schuld.
Mengt u, volken, in het koor,
dat weerklinkt de hemel door,
mensentong en eng'lenstem,
zingt het kind van Bethlehem!
Hoor, de eng'len zingen d' eer
van de nieuw geboren Heer!

Gedicht (vervolg)

Toen werd de hemel dichtgedaan.
Zij zagen zich in 't duister staan,
terug weer op de aarde.
Laat ons dan gaan naar Bethlehem,
en zien wat werd verteld van Hem,
het Kind, zo groot van waarde.

Zij liepen haastig door de nacht
en zagen Hem, zo lang verwacht,
stil liggen in de doeken.
Zij zagen door 't geloof Hem aan;
Zijn liefde hebben zij verstaan:
Hij kwam 't verloorne zoeken.

Toen maakten zij alom bekend,
dat God Zich tot hen had gewend,
want Christus was geboren,
op Gods tijd in de donk're nacht.
Genade heeft Hij aangebracht
voor mensen gans verloren.

Zingen: Komt allen te zamen : 2

De hemelse eng'len
riepen eens de herders
weg van de kudde naar 't schamel dak.
Spoeden ook wij ons met eerbied'ge schreden!
Komt, laten wij aanbidden,
komt, laten wij aanbidden,
komt, laten wij aanbidden die Koning.

Lezen Nederlandse Geloofsbelijdenis: art. 37

Ten laatste geloven wij, volgens het Woord Gods, dat, als de tijd, van den Heere verordend (die allen creaturen onbekend is), gekomen, en het getal der uitverkorenen vervuld zal zijn, onze Heere Jezus Christus uit den hemel zal komen, lichamenlijk en zienlijk, gelijk Hij opgevaren is, met grote heerlijkheid en majesteit, om Zich te verklaren een Rechter te zijn over levenden en doden; deze oude wereld in vuur en vlam stellende om haar te zuiveren. En alsdan zullen persoonlijk voor dezen groten Rechter verschijnen alle mensen, zowel mannen als vrouwen en kinderen, die van den aanbeginne der wereld af tot den einde toe geweest zullen zijn, gedagvaard zijnde door de stem des archangels en door het geklank der bazuin Gods.

Zingen: Hoe zal ik U ontvangen : 4

Nog eens zal Hij verschijnen
als Richter van 't heelal,
die 't hoofd van al de zijnen
voor eeuwig kronen zal.
Nog is die dag verborgen;
wacht hem gelovig af,
terwijl de grote morgen
reeds schemert boven 't graf!

Lezen: Openbaring 7 : 9-12

Na dezen zag ik, en ziet, een grote schare, die niemand tellen kon, uit alle natie, en geslachten, en volken, en talen, staande voor den troon, en voor het Lam, bekleed zijnde met lange witte klederen, en palm takken waren in hun handen.
En zij riepen met grote stem, zeggende: De zaligheid zij onzen God, Die op den troon zit, en het Lam.
En al de engelen stonden rondom den troon, en rondom de ouderlingen en de vier dieren; en vielen voor den troon neder op hun aangezicht, en aanbaden God,
Zeggende: Amen. De lof, en de heerlijkheid, en de wijsheid, en de dankzegging, en de eer, en de kracht, en de sterkte zij onzen God in alle eeuwigheid. Amen.

Zingen: Ere zij God

Kerstdeclamatorium 2022
Hersteld Hervormde Vrouwenbond

Gedichten:
W. Droogers
Ds. C.J. Meeuse
Marinus Nijse
Liederen:
Uit aller mond